

Vej eller Plads, Beværtning, Forlystelsessted o. s. v., selv om han har været fuldstændig utilregnelig. Han kan faa fuld Straf, selv om han har været, hvad man kalder mindre tilregnelig, altsaa har været i den Tilstand, som Straffelovens § 39 omhandler. Det er, forekommer det mig, et Brud paa, hvad dansk Lovgivning hidtil har anset for det retfærdige, og det er egentlig ikke saaledes; som det blev nævnt af en æret foregaaende Taler, at dette skulde findes i Politivedtægterne hele Landet over. Det gør det mig bekendt ikke. Der findes Bestemmelser om Straf for Forstyrrelse af den offentlige Orden o. s. v., men altid, saa vidt mig bekendt, med den Ansvarsbegrænsning, som Straffeloven giver i sine §§ 38 og 39. Det, Lovforslagets § 1 foreslaar, er derimod et fuldstændigt Brud hermed.

Men det er ikke alene dette, som gør mig noget betænkelig ved Bestemmelsen. Det er ogsaa det, at her straffes Forstyrrelse af Færdsel, Ro eller Orden *paa offentlig Gade* o. s. v., begaaet i beruset Tilstand, men der straffes aldeles ikke Handlinger, der kunne være langt mere strafbare end disse, naar de ere foregaaede i *Hjemmene* eller *paa privat Grund*. Men vil man indføre noget nyt, er det virkelig urigtigt at anlægge denne ganske vilkaarlige Grænse. Dens Vilkaarlighed viser sig allerbedst derved, at Straffen her skal angaa Handlinger, som ere foretagne paa en Beværtning, men hvis de ere foretagne i et Værelse, der grænser op til Beværtningen og er privat Lejlighed, skulde de ikke straffes. Det er ikke retfærdigt, synes mig.

Dertil kommer, at ved at opstille denne Forskel kommer man til at gøre det, som nogle Medlemmer ere overmaade bange for, nemlig indføre noget af en Klassestraffelov. Det kan nemlig ikke nægtes, at de, der begaa disse Handlinger paa offentlig Vej og Gade eller i Beværtninger, ere naturligvis langt snarere Folk af det brede Lag, end det er Folk af de bemidlede Klasser, og naar man ikke straffer forkastelige Handlinger, begaaede i Drukkenkab indenfor private Vægge og paa privat Grund, fritager man de bedrestillede for denne Art af Straf, saa ogsaa i den Henseende er Bestemmelsen mig lidet tiltalende.

Det, jeg synes skulde gøres her, er at give Politiet en Hjemmel til at kunne gøre det Menneske midlertidig uskadeligt, som i beruset Tilstand gør Skade eller laver sig

til at gøre Skade, og da enten han gør dette i en Salon eller paa en Gade, i en Kro eller i et Hjem. Lige overfor en Person, der i beruset Tilstand gør Skade eller laver sig til at gøre Skade, bør Politiet have Hjemmel til midlertidig at uskadeliggøre ham ved at indelukke ham. Dette tror jeg vil være forsvarligt og tilstrækkeligt og vil fjerne de Ulemper, som man dels af et Retfærdighedshensyn og dels af Hensyn til, at alle bør være lige for Loven, kunde kræve. Jeg vil meget anbefale det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med Sagen, at tage denne Betragtning under Overvejelse.

Naar for øvrigt Lovforslagets § 1 taler om at „anholde“ berusede, tror jeg ikke, at det, som staar her, er saa ganske tilraadeligt. Man skal nødvendig give Lovhjemmel for Anholdelse udenfor de Tilfælde, hvor der kan antages at være Hjemmel for senere Varetægtsarrest. I de Tilfælde kan man gøre det, men udenfor dem skal man nødtig gøre det. Noget andet er at give Politiet Myndighed til at indelukke berusede Personer.

Jeg skal ved denne 1ste Behandling ikke komme ind paa flere Enkeltheder. Jeg vil dog med Hensyn til § 4, hvor der skabes et nyt Embede, en Tilsynsmand ved Helbredelsesanstalter for Drankere, henstille, om det virkelig er nødvendigt at skabe et nyt Embede. Blandt Tilbøjelighederne ved den moderne Lovgivning i Danmark er der den at skabe ny Embeder, saa snart der er en Anledning dertil. Men jeg er meget i Tvivl, om der i dette Tilfælde er tilstrækkelig Grund dertil, og jeg vil meget bede om, at dette Spørgsmaal maa blive overvejet, saa at vi maaske kunde blive fri for dette ny Embede. Og saa er der et Punkt til, som jeg her som ved flere andre Lovforslag vil henlede Opmærksomheden paa, det er, at Loven vil henlægge Bøderne til en Interessekasse, Bevillingsfonden. Jeg advarer derimod. Lad Bøderne gaa til den interesseløse Statskasse, det ere alle Parter, saavel det offentlige som navnlig de private, bedst tjente med.

Med Hensyn til Lovforslagets Affattelse vil jeg gøre nogle Henstillinger til det kommende Udvalg. I § 1 bruges, uden at man ser, hvad der fremkalder Forskellen, Betegnelserne „kendelig beruset“ og „beruset“. Jeg ser ikke, hvad der menes med denne Forskel i Angivelsen af den betegnede Tilstand, men det er sikkert, at hvis denne Forskel bliver opretholdt, vil den ved Anvendelsen af Loven fremkalde en forskellig Anvendelse af Loven i de Til-